

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet. (Forhøjede fritvalgsrammer, statslige tilskud til sygehusformål og frit valg til private sygehuse).
(Lovforslag nr. L 64).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov af ændring af ferieloven. (Renteafkast af FerieKonto).
(Lovforslag nr. L 67).

Forslag til lov om supplerende aktiveringstilbud til visse ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse.
(Lovforslag nr. L 68).

Forslag til lov om ophævelse af lov om servicejob.
(Lovforslag nr. L 69).

Medlemmer af Folketinget Frank Jensen (S), Ritt Bjerregaard (S), Sandy Brinck (S), Morten Bødskov (S) og Per Kaalund (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre dyrevelfærd.
(Beslutningsforslag nr. B 62).

Finansministeren (Thor Pedersen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til Forretningsordens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse for 2001 om Dansk Olie og Naturgas A/S, dets virksomhed, planer og finansiering.
(Redegørelse nr. R 2).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Medlem af Folketinget Line Barfod har meddelt mig, at hun ønsker at udtræde som medlem af Rigsretten. Som nyt medlem har den pågældende gruppe udpeget Ingelise Bech Hansen for den resterende del af indeværende funktionsperiode.

Den pågældende er herefter valgt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i dag er statsministeren, økonomi- og erhvervsministeren og integrationsministeren til stede.

Jeg skal oplyse, at der på nuværende tidspunkt er anmeldt følgende spørgere til statsministeren:

1. Henrik Sass Larsen
2. Jørn Jespersen
3. Jens Peter Verner sen

Jeg skal spørge, om der er flere, der ønsker at melde sig som hovedspørgere til statsministeren. (*Ophold*). Det er der ikke.

Til økonomi- og erhvervsministeren er anmeldt følgende spillere:

1. Jacob Buksti
2. Anne Grete Holmsgaard

Er der andre medlemmer, der ønsker at være med her? (*Ophold*). Det er der ikke.

Endelig er der til integrationsministeren anmeldt følgende spillere:

1. Kamal Qureshi
2. Peter Skaarup
3. Ritt Bjerregaard

Er der andre medlemmer, der ønsker at tilmelde sig her? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Det vil også være min hensigt i dag at disponere således inden for den kommende time, at der vil kunne stilles spørgsmål til alle de tre tilstedeværende ministre, og det kommer nok til at betyde, at enkelte spillere ikke kan nås i dag, men vi går straks i gang.

Spm. nr. US 27

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg ville høre, om statsministeren kunne kommentere både på baggrund af den udsendelse, der var i går i Danmarks Radio om brug af politiske embedsfolk, og i forhold til tidligere udtalelser. Vi har her en perlerække af udtalelser fra

Venstres daværende leder, hr. Anders Fogh Rasmussen, som på et tidspunkt bl.a. siger til BT, det var i 1998, at det kun er en svag statsminister, som kan have behov for at have ansat så mange politiske rådgivere.

Han siger bl.a. også, at Statsministeriet på det her tidspunkt minder mere og mere om solkongens hof. Solkongen havde nogle til at hjælpe sig med at tage tøjet på, snøre skoene og endda nogle til at hjælpe sig med at spise. Hvis en minister bliver helt omgivet af rådgivere, mister han til sidst evnen til at tænke selv.

Hvordan synes statsministeren, at hans udtalelser fra den tid hænger sammen med virkeligheden nu?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan oplyse hr. Henrik Sass Larsen om, at det også i dag er min opfattelse, at det er fantastisk præcise og rammende udtalelser, og de er også dækkende for min holdning i dag.

Kl. 13.05

Af nøjagtig samme grund har den nye regering selv udarbejdet den interne retningslinje, at hver minister højst må ansætte én såkaldt særlig rådgiver, og denne særlige rådgiver ansættes efter nøjagtig de retningslinjer, der ligger i betænkningen fra 1998, og det vil bl.a. sige, at den pågældende særlige rådgiver forlader ministeriet sammen med ministeren, når og hvis det bliver aktuelt.

Henrik Sass Larsen (S):

Men det er jo udmærket, at man kan skifte lidt holdning. Men Venstres daværende leder har jo også sagt på et tidspunkt, at ministre skal kunne tænke selv, og at der ikke er brug for at ansætte politiske kommissærer for partiapparaterne, som politisk rådgiver ministerierne. Og efter at udvalgsbetænkningen er fremkommet i 1998, siger Venstres på daværende tidspunkt nye formand til Weekendavisen, at han afviser brugen af særlige rådgivere. »Jeg har altid være imod det, og det er jeg fortsat«, siger han.

Er det så ikke lidt dobbeltmoralisk bagefter al ligevel at begynde at ansætte folk, en eller to eller flere? Jeg kan forstå, at den her regering har flere ansatte, end den forrige regering havde. Er det ikke sådan, at man faktisk i sin tid bare brugte det til at genere indenrigspolitisk, og det, man nu gør, rent faktisk er at praktisere dobbeltmoral i særlig stor målestok?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som hr. Henrik Sass Larsen gengiver mine gamle udtalelser, må jeg sige, at jeg bliver mere og mere begejstret for dem og slået af, hvilken forudseenhed der prægede de udtalelser, som bl.a. blev fremsat helt tilbage i 1998.

Og jeg kan bekræfte, at det også i dag er min opfattelse, at ét af kriterierne for at blive minister er, at man kan tænke selv, og det skal man aldeles ikke have rådgivere til. Det må ministeren selv kunne gøre.

Disse såkaldt særlige rådgivere, som denne regering har ansat, er én pr. minister, som er ansat med den særlige funktion at varetage kontakten til pressen. Disse særlige rådgivere skal ikke hjælpe ministeren med at tænke, men med at få ministerens tanker frem til offentligheden.

Henrik Sass Larsen (S):

Jo, men man kan jo ikke slippe uden om udtalelserne om, at man i sin tid gik meget hårdt til den forrige regering, beskyldte den for magtmissbrug. Man sagde, at det var en fuldstændig uskik, der var kommet ind i forvaltningen, og alt mulig andet. Nu prøver man så med en forklaring om, at det kun er én pr. minister og det er noget andet.

Jeg kan også henvise til noget andet, som den daværende leder af Venstre sagde, og der er blevet sagt mange ting i denne her sag, nemlig at det er meget udansk, og at det ikke bør være det offentlige, der betaler for politiske embedsmænd.

Det er da vanskeligt at smygge sig uden om den udtalelse, når f.eks. statsministeren ansætter en af sine gamle embedsmænd i Statsministeriet.

Så siges der også i det her interview – hvis man nu er så begejstret for, hvad man tidligere har sagt – at man bestemt ikke vil udelukke, at partiet Venstre kan gøre brug af at betale eksperter i fremtiden. Så ville jeg jo høre, om partiet Venstre ikke kunne finansiere den slags udskejelser, hvis man nu vil stå fast på sine oprindelige standpunkter.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først og fremmest vil jeg fastslå, at jeg aldeles ikke har skiftet holdning. Min holdning er i dag nøjagtig den samme, som den er blevet gengivet i mine gamle udtalelser fra 1998. Der var nemlig tale om, at der i en periode under den tidligere regering fandt et klart misbrug sted, ved at der var en uklar sammenblanding af, hvornår der

var tale om, skal vi sige, almindelig ansættelse i statens tjeneste, og hvornår der var tale om ansættelse af partipolitiske rådgivere. Netop derfor blev der efter pres fra Folketinget nedsat et udvalg, en kommission, som afleverede en betænkning netop i 1998, en betænkning, som præsenterede en række udmærkede retningslinjer for, hvorledes ministre kan ansætte særlige rådgivere.

Denne regering følger til punkt og prikke og ethundrede procent de retningslinjer, der er indeholdt i den pågældende betænkning, som vi var meget tilfredse med. Desuden har regeringen pålagt sig selv den begrænsning, at hver minister højst må ansætte én med særligt henblik på at varetage kontakten til pressen og dermed offentligheden.

Aage Frandsen (SF):

Det var bl.a. SF, der formidlede, at vi fik denne betænkning i 1998, og jeg er slet ikke i tvivl om, at det, regeringen nu gør, lever op til den. Det er jeg slet ikke i tvivl om.

Det, som så alligevel er det nye, men ikke forkerter, er vel, at man med hensyn til formidling til pressen i langt højere grad, end vi har kendt tidligere, indsætter et mellemed. Der er nemlig flere ministerier, der har det, end vi har kendt tidligere, og det er nogle, som har den funktion at være formidlere, og det er nogle, der udpeges, ud fra at de politisk er i overensstemmelse med regeringen, hvor vi tidligere har kendt til, at formidlerne var nogle, der i forvejen var ansat i ministeriet og så havde den rolle.

Kl. 13.10

Det er jo en større politisering af arbejdet, de nu påtager sig. Det er ikke i strid med de gængse regler, men det er alligevel set i forhold til virkeligheden tidligere en større politisering af jobbet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først vil jeg sige tak til hr. Aage Frandsen for den klare udtalelse om, at det, regeringen gør, er helt i overensstemmelse med retningslinjerne i den gamle betænkning. Det kan bekræftes, sådan er det. Jeg vil også gerne sige, at jeg jo hele vejen i den sag faktisk har ligget meget på linje med de synspunkter, som bl.a. SF har. Vi var også i sin tid fælles om at kræve disse retningslinjer udarbejdet.

Jeg er ikke enig med hr. Aage Frandsen i, at der er tale om et mellemed, der skydes ind mellem ministrene og medierne. Tværtimod er der

tale om, at ministrene ved at have en særlig pressemedarbejder letter kommunikationen med medierne, giver en bedre betjening af medierne og dermed af offentligheden.

Så siger hr. Aage Frandsen, at der er tale om embedsmænd, der er udpeget efter partipolitiske kriterier, sådan måtte jeg i hvert fald forstå det, men det kan jeg klart afvise. De pågældende medarbejdere er først og fremmest udpeget efter, at de professionelt skal kunne varetage deres job. Jeg kender ikke de pågældendes partitilhørsforhold, og vi har ikke spurgt om det. Vi har først og fremmest gået efter, at de professionelt skal kunne håndtere deres job. Jeg ville være glad for det, hvis de sympatiserer med regeringspartierne, men de er udvalgt efter et andet kriterium, nemlig at de professionelt skal kunne varetage deres job.

Jacob Buksti (S):

Der er sådan lidt i forlængelse af det, hr. Aage Frandsen spørger til.

Der er sådan set ikke nogen af os, der har hævdet, at statsministeren og regeringen har gjort noget, de ikke må, i denne her sag. Det, vi spørger til, er en række udtalelser af statsministeren, som alvorligt må sætte spørgsmålstegn ved, om statsministeren nu også mener det samme i dag, som han gjorde i sin tid.

Men jeg kan forstå på statsministeren, at VK-ministrene er besjælet af en højere grad af selvstændig tankevirksomhed, end den tidligere regerings ministre var, så det er sådan, at de ikke bliver fanget af disse rådgivere, som de har, for de er i stand til at bevare den særlige, selvstændige tankevirksomhed.

Så er det bare, jeg vil spørge statsministeren, om det ikke gør indtryk på statsministeren, at op til flere aviser, selvstændigt, skriver om, at det her er en regering med filter. Det er sådan, at Jyllands-Posten skriver de ledere, som de gør, fordi de har afgivet hele deres politiske redaktion.

Er det sådan, at statsministeren vil garantere, at pressen og medierne også i fremtiden kan få direkte adgang til ministeren, eller skal de igennem et filter?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Pressen har nøjagtig samme adgang til denne regerings ministre, som pressen har haft adgang til tidligere regerings ministre. Det, man bare skal tage højde for i vore dage, er, at der er en mængde af medier, hvilket simpelt hen gør, at

for at kunne betjene medierne tilfredsstillende er en minister i vore dage nødt til at have en pressemedarbejder. Det erkendte jo også den tidligere regering.

Jeg sagde i sin tid, at der ikke måtte ske misbrug af reglerne, og derfor var vi nogle, som pressede på for at få et sæt klare retningslinjer. Disse klare retningslinjer kom i betænkningen fra 1998, og det er disse retningslinjer, den nuværende regering betjener sig af. Så mine synspunkter dengang var de samme, som de er i dag. Jeg har ikke skiftet holdning.

Formanden:

Så er det fru Margrete Auken. Jeg har lukket for flere medspørgere, og jeg begrænser det fra nu af til højst tre i et forsøg på at nå så mange hovedspørgere som muligt.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil da godt spørge statsministeren: Hvis det viser sig, at den kontakt til ministrene faktisk er blevet forringet – jeg har hørt en del journalister sige, at det er blevet langt vanskeligere at få kontakt med ministrene – og hvis det billede breder sig, at det er blevet vanskeligere med den kommunikation, at der faktisk er lagt en slags, jeg havde nær sagt censur eller i hvert fald en voldsom spærre ind, er statsministeren så parat til at revurdere det, netop hvis hovedformålet er at sikre den gode kommunikation?

Kl. 13.15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til fru Margrete Auken, at jeg har ingen som helst anledning til at revurdere systemet. Tværtimod er det min klare opfattelse, at der totalt set kommer en bedre betjening af pressen og dermed offentligheden ud af, at ministeren har en til at hjælpe sig med det.

Ministre er altså i løbet af en arbejdsdag så hårdt hængt op af møder og andre gøremål, at hvis man skal kunne overkomme at betjene pressen rigtig godt, er det godt at have en medarbejder til at hjælpe sig, hvilket også den tidligere regering erkendte. Diskussionen har ikke stået om, hvorvidt det var nødvendigt, men efter hvilke retningslinjer det skulle ske. Vi var meget, meget tilfredse med, at der blev udarbejdet et sæt klare retningslinjer i 1998, og disse retningslinjer har denne regering fulgt til punkt og prikke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 28

Jørn Jespersen (SF):

I en tidligere spørgetid her i Folketinget, nemlig den 12. december sidste år, sagde statsministeren i forbindelse med en diskussion omkring ulandsbistanden, at når vi i Danmark yder en årlig ulandsbistand, som løber op i rundt regnet 16.000-18.000 kr. pr. dansk familie, så er der en speciel forpligtelse til at sikre, at pengene bliver brugt rigtigt, osv.

Da jeg er temmelig overbevist om, at statsministeren selvfølgelig bestræber sig på at oplyse korrekte tal for Folketinget, og da det var et forberedt spørgsmål og derfor ikke en tilfældig bemærkning, så vil jeg gerne bede statsministeren om at redegøre for, hvordan han er kommet frem til et beløb på 16.000-18.000 kr. pr. dansk familie i ulandsbistand.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

De 16.000-18.000 kr. er ikke den rene ulandsbistand; det er den danske internationale bistand. Og hvis hr. Jørn Jespersen dividerer de milliarder med antallet af, sådan rundt regnet, familier i Danmark, så kommer han sådan til 16.000-18.000 kr. pr. familie.

Jørn Jespersen (SF):

Men det var ikke det, statsministeren talte om. Jeg vil gerne citere: »... når Danmark yder en årlig ulandsbistand ...« – en årlig ulandsbistand, det var, hvad statsministeren talte om – »... så bliver det til et beløb på 16.000-18.000 kr. pr. dansk familie.«

Derfor vil jeg gerne bede om endnu en gang, at statsministeren redegør for, hvordan det beløb kan komme, og bare sige, at jeg *har* divideret, og jeg kommer frem til, at hvis man tager den samlede udviklingsbistand, og så har jeg oven i købet været venlig mod statsministeren og taget hele den del, der ligger under Mifresta-rammen med, så giver det pr. husstand i Danmark 6.520 kr., altså et beløb på cirka en tredjedel af det, statsministeren nævnte. Derfor er det jo relevant at spørge, hvor tallene kommer fra. Er det et bevidst forsøg på at vildlede, eller er det bare, fordi statsministeren ikke er inde i stoffet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er hverken et forsøg på at vildlede, eller fordi jeg ikke er inde i stoffet; tallene er meget klare. Men hvis hr. Jørn Jespersen gerne vil have dem, så synes jeg, de egner sig til, at jeg sender

dem til hr. Jørn Jespersen skriftligt, i stedet for at diskutere matematik i Folketingssalen. For det afhænger jo meget af, hvordan hr. Jørn Jespersen gør tallene op, og hvordan han regner antallet af familier ud. Nu kan jeg forstå, at hr. Jørn Jespersen taler om antallet af husstande. Det er jo noget andet.

Jørn Jespersen (SF):

Ja, det kunne være, at statsministeren i denne sag skulle have fået lidt hjælp fra en presserådgiver, inden der kom alt for forkerte tal i omløb.

Jeg taler om husstande, fordi det er det eneste statistisk veldefinerede begreb, der findes på området. Man opererer ikke i dansk statistik med antal familier, og derfor går jeg også ud fra, at det ikke er det tal, statsministeren har brugt.

Det er ikke matematik, det her. Det er så store forskelle, der ligger i opgørelsen, at der enten er tale om en meget grov fejlvurdering fra statsministerens side, som jeg så går ud fra at jeg kan få en undskyldning for, når vi spørger skriftligt, eller et bevidst forsøg på at vildlede. Fra et reelt beløb i størrelsesordenen, alt efter hvordan man gør det op, på ca. 6.000 kr. pr. husstand siger statsministeren, at det er det tredobbelte, nemlig 18.000 kr. Det er ikke bare et spørgsmål om matematik. Der er enten en bevidst misforståelse eller et groft forsøg på at vildlede.

Men jeg skal så bare bede statsministeren om at bekræfte, at hvis der er tale om forkerte tal, at vi så får også den tilhørende undskyldning i det skriftlige svar.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Jørn Jespersen, at jeg føler aldeles ingen trang til at komme med nogen undskyldning. Jeg må beklage over for hr. Jørn Jespersen, at jeg ikke har medbragt mit regnestykke i dag, men jeg skal gerne give hr. Jørn Jespersen en skriftlig forklaring på, hvordan det regnestykke går op.

Margrete Auken (SF):

Når statsministeren ikke vil komme eller unddrager sig den forberedte spørgetid, hvor vi kan få det her igennem, ville det da have været langt at foretrække, at det var stillet ved den forberedte spørgetid. Det giver jeg statsministeren ganske ret i. Men når statsministeren unddrager sig den og vi konfronterer statsministeren med åbenlyse fejl – om det så er vildledning eller tump, det kan jeg jo ikke svare på – så synes jeg,

vi her på det her tidspunkt bør få at vide: der er foregået en fejltagelse, beklager! Så tier vi også helt stille. Ellers bedes statsministeren fremover være sikker på, at vi altid er her i den forberedte spørgetid, hvor vi har lejlighed til at svare igen og ikke kun skal have det skriftlige materiale.

Kl. 13.20

Men jeg vil gerne bede om at få bekræftet, at det, der blev sagt ved den forberedte spørgetid, da vi sad her tre på stribe og spurgte, var forkert.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fru Margrete Auken lægger to forkerte ting til grund for sit spørgsmål. For det første, at jeg skulle have begået en åbenlys fejl, det kan jeg klart afvise. For det andet, at jeg skulle unddrage mig onsdagsspørgetiden, det må jeg klart afvise.

Jeg har allerede tidligere redegjort for, hvorfor der er nogle onsdage, jeg ikke har kunnet være til stede. Det er min hensigt at være i Folketinget, så snart det overhovedet kan lade sig gøre. Derfor er jeg her i øvrigt også alle de tirsdage, hvor jeg kan. Jeg vil også være her alle de onsdage, hvor jeg kan. Men fru Margrete Auken må altså respektere, at vi bl.a. som led i forberedelserne af det danske formandskab for EU er nødt til også at aflægge besøg nogle steder uden for landets grænser en gang imellem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 29

Jens Peter Verner (S):

Den 8. januar sagde statsministeren i spørgetimen, at det jo ikke koster noget at have et skattestop, det kan enhver jo sige sig selv. Det er et citat.

Nu ved jeg ikke, om det er et synspunkt, statsministeren vil fastholde som det, vi tidligere har hørt her, men jeg vil da godt spørge, om ikke statsministeren er enig i, at det hænger meget dårligt sammen med det, som er oplyst af finansministeren i et skriftligt svar på S 482, hvor finansministeren skriver, at skattestoppet koster 1 mia. kr. i 2003 plus værdien af ejendomsværdibeskatningen, ca. 1,4 mia. kr.

Finder statsministeren ikke, at disse to oplysninger hænger utrolig dårligt sammen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo sådan, at det aldrig kan koste penge at holde en skat uændret. Det kan kun koste penge at holde en skat uændret under én ganske klar forudsætning, nemlig at man havde haft en plan om at lade skatten stige. Derfor er det selvfølgelig klart, at for en socialdemokrat må det være sådan, at et skattestop koster penge, fordi for en socialdemokrat er det sådan, at man altid har en plan om at lade skatten stige, og når man så forhindrer den i at stige, så koster det selvfølgelig penge. Det er derfor, sådan et spørgsmål kan blive stillet, for det er naturligt for en socialdemokrat at opfatte det sådan, at et skattestop koster penge.

Jens Peter Verner (S):

Nej, sådan er det ikke. Det er jo statsministerens egen finansminister, der skriver i sit svar, at det koster 1,4 mia. kr. at have et skattestop. Der er ikke noget med at sige, hvad socialdemokrater mener. Jeg synes, statsministeren skulle forholde sig til, hvad finansministeren skriver, nemlig at det koster 1,4 mia. kr. Det er ikke noget, jeg har fundet på. Det er statsministerens egen finansminister.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, et skattestop koster penge, *hvis* en skat fortsat ville stige. Så er det selvfølgelig rigtigt, at hvis man forudsætter, at man ville have fået 1 mia. kr. eller 2 mia. kr. eller 3 mia. kr. mere i kassen, hvis skatten havde fået lov at stige, så er det selvfølgelig klart, at så koster det penge at holde den i ro.

Men det koster jo ikke penge i sig selv at holde en skat i ro. Det siger jo sig selv. Rent logisk kan det ikke koste penge at holde en skat i ro. Det kan kun koste penge at holde en skat i ro, hvis man havde en plan om at sætte den op, men da vi alle sammen ved, at hr. Jens Peter Vernerens største ønske er at sætte skatter og afgifter i vejret, så bedrøver det selvfølgelig hr. Jens Peter Vernerens at have et skattestop. Så i hr. Jens Peter Vernerens verden koster et skattestop altid penge. Men det er forskellen på at være socialdemokrat og ikke at være det.

Jens Peter Verner (S):

Det er jo ikke det, det drejer sig om, og det er heller ikke sådan, at det er mit største ønske at sætte skatten op. Vi har faktisk holdt skatten i ro i 9 år. Nej, det, det drejer sig om, er, at finansministeren helt præcis siger, at det skattestop, som

Venstre nu har indført, koster 1,4 mia. kr. Og jeg synes, det er skammeligt, at vi har en statsminister, der her i Folketinget giver urigtige oplysninger, som der blev givet tirsdag den 8. januar.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo tydeligt nok, at den her diskussion pinner hr. Jens Peter Vernerens, som ikke kan forlige sig med, at nu skal skatterne altså holdes i ro. Men sådan er det.

Kl. 13.25

Og det er jo ikke rigtigt, når hr. Jens Peter Vernerens siger, at den tidligere regering ikke satte skatten i vejret. Faktisk satte den tidligere regering skatter og afgifter i vejret 115 gange siden 1993. Det er praktisk talt én gang pr. måned i den tid, den tidligere regering sad.

Margrete Auken (SF):

Under valgkampen var det ganske umuligt at få opklaret, hvordan det der skattestop skulle komme til at hænge sammen, og nu prøver statsministeren at lave det der, hvad skal vi kalde det, vildledningsnummer igen.

Der er en række udgifter til lønninger f.eks. Det så vi bl.a. i det svar, der kom omkring DSB. Der er lønudgifter, som ikke kan holdes i ro, uanset hvordan man gør. Når man har punktskatter, der ikke må reguleres, når man har ejendomsskatter, der ikke må reguleres, så bliver der simpelt hen et hul, og det er jo derfor, vi oplever den massakre, vi oplever i øjeblikket. Den skyldes jo, at der er en række forhold, som statsministeren, finansministeren osv. med de systemer, vi i øvrigt har i landet, er nødt til at acceptere. Der sker nogle udgiftsstigninger. De kan ikke standses uanset hvordan. Jo, ved at man fyrer folk selvfølgelig, og det er så det, man er i gang med at gøre.

Derfor synes jeg, det er lidt unfair at få det beskrevet, som om det bare er nogle socialdemokrater, der vil kradse flere penge ind, mens der er sådan en rigtig hæderlig statsminister, der sidder her og holder skatterne i ro. Det er jo ikke det, der er foregået.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg beklager meget, at jeg specielt har hængt Socialdemokratiet ud for det. Jeg tager gerne fru Margrete Auken med, for jeg tror såmænd, fru Margrete Auken er lige så optaget af det.

Må jeg bare sige til fru Margrete Auken, at det jo er helt forkert at beskrive det sådan, at der ikke kommer flere penge i kassen med et skatte-

stop. Det gør der jo, for når der er økonomisk aktivitet og økonomisk vækst i samfundet og i øvrigt også lidt inflation, så kommer der stadig væk flere penge i kassen selv med et skattestop. Selv om man holder satserne uændret, vil der ved større økonomisk vækst og ved om end beskeden, så dog alligevel den inflation der er, hvert år komme flere penge i kassen, som bl.a. går til at dække de øgede udgifter til lønninger.

Derfor er det også forkert, når fru Margrete Auken siger, at skattestoppet nu fører til en masse for den offentlige sektor. Det er der overhovedet ikke tale om. Det, der er tale om, er, at regeringen laver en omflytning af statens midler inden for en ramme på 1,75 pct. – 1,75 pct. – som går til, at regeringen bruger 5 mia. kr. på at opfylde en række af de løfter, vi gik til valg på, bl.a. flere penge til sygehuse, til de ældre og til barselorlov, og så skal vi altså bruge 2 mia. kr. for at fjerne de skatter og afgifter, den tidligere regering havde planlagt.

Det er, hvad det drejer sig om. Det er ikke nogen massakre. Det er en omflytning af pengene.

Jacob Buksti (S):

Jeg har tidligere også her i salen understreget, at jeg er en stor beundrer af statsministerens helt exceptionelle demagogiske evner, men jeg synes altså, statsministeren skulle tage at fralægge sig valgkampdemagogien. Når nu statsministeren siger, at der ingen grænser er for alle de skatter, Socialdemokraterne har sat op, så ved statsministeren jo godt, at der altså også er nogle, vi har sat ned, og når de to ting bliver lagt sammen, så er billedet altså ikke det, statsministeren fremhæver her.

Statsministeren kan jo heller ikke som tidligere skatteminister være uvidende om, hvordan og hvorledes indekseringen af skatter og afgifter i det her land er, og derfor er det jo ikke et spørgsmål om, om det er Socialdemokraterne eller andre, der vil sætte skatterne op, men at en fastlåsning, som den nuværende regering laver, fører til en udhuling og dermed svækker grundlaget for også i fremtiden at lave fornuftige skattereformer.

Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om statsministeren er uenig i de vurderinger, der er kommet fra OECD, fra Den Internationale Valutafond, fra vismændene osv., om, at regeringens skattestop lægger gift for fremtidige fornuftige skattereformer, der nedbringer skatten på almindelig arbejdsindtægt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er tværtimod sådan, at skattestoppet er første skridt på vejen til på sigt at kunne få en reel sænkning af skatter og afgifter og ikke bare de der omflytninger af skatter og afgifter, som hr. Jacob Buksti og hans partifæller er eksperter i, hvor man tager skattebyrden og flytter den fra én lomme over i en anden lomme. Det, der bare er problemet, når socialdemokrater flytter skattebyrden fra en lomme over i en anden lomme, er, at de tager sig grueligt betalt for den ulejlighed, det er at flytte skattebyrden, og derfor kommer der altid netto større skat ud af det. Og det overlader jeg ganske roligt til vælgerne selv at bedømme.

Formanden:

Så er det hr. Aage Frandsen. Det er sidste spørgsmål i denne omgang.

Aage Frandsen (SF):

Først lige en serviceoplysning: Det er ikke SF's opfattelse, at vi bare vil hæve skatterne. Det er ikke vores opfattelse, og derfor gælder bemærkningen til fru Margrete Auken ikke.

Kl. 13.30

I den forbindelse vil jeg godt spørge statsministeren, om ikke det er sådan i den periode, der er gået, siden statsministeren var skatteminister, at skattetrykket, den del af vores samlede indtjening, som vi afleverer til det offentlige, stort set er uændret, lidt op og ned, i perioden fra 1993 til i dag. Man kan udregne det på forskellig vis, men i bedste fald er det konstant. I det mest positive fald kan man endda sige, at det er faldende, hvis man regner indeksering og forskelligt andet med. Er det ikke korrekt, at skattetrykket er konstant?

Så har jeg et sidste spørgsmål. Hvis statsministeren taler korrekt, så må det, finansministeren har svaret, som hr. Vernersen læste op, jo være ukorrekt eller en uhensigtsmæssig måde at udtrykke sig på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg tror, at hvis der er noget her, der er uhensigtsmæssigt, er det hr. Jens Peter Vernersens brug eller misbrug af finansministerens svar.

Jeg er da glad for at høre en erklæring fra hr. Aage Frandsen om, at SF ikke er ude på bare at hæve skatterne, men når hr. Aage Frandsen spørger, om det ikke er rigtigt, at skattetrykket over de sidste 8-9 år har været nogenlunde uæn-

dret, er svaret på det: Jo. Hvis hr. Aage Frandsen alene interesserer sig for det, som jeg vil kalde systemets skattetryk, så er det rigtigt, for hvis man snakker systemskattetryk, har det holdt sig sådan nogenlunde uændret.

Men det, jeg taler om, er skattetrykket på den enkelte borger, det, den enkelte person betaler i skat ud af sin egen lomme. Da er det helt klart, at beskatningen af den enkelte borger – som borger – er vokset i de sidste 8-9 år. Også her overlader jeg det ganske trygt til den enkelte borger, den enkelte vælger, selv at bedømme, hvem der har ret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 30

Jacob Buksti (S):

Vi har tidligere her i salen diskuteret og spurgt til regeringens forhold til indgåede aftaler. Det har vi haft en lang diskussion med statsministeren om. Derfor vil jeg gerne spørge om, hvilket forhold økonomi- og erhvervsministeren har til indgåede aftaler, og hvorvidt de skal holdes.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at de aftaler, som vi har indgået, dem holder vi.

Jacob Buksti (S):

Man kan jo blive imponeret over ministerens klarsyn. Derfor vil jeg spørge: Hvad indebærer det egentlig? For vi har forstået på statsministeren og finansministeren, at hvis man tidligere bare har annonceret noget under valgkampen, så kan man bruge det til at fravige indgåede aftaler. Helt konkret vil jeg gerne spørge, hvad det har af konsekvenser i forhold til denne konkurrenceevnepakke, som økonomi- og erhvervsministeren har præsenteret sammen med skatteministeren. I den indgår i hvert fald efter vores opfattelse tre elementer, som klart er omfattet af aftaler med bl.a. Socialdemokratiet. Det drejer sig om forslaget om hensættelsesordning for goodwill, det drejer sig om ændringer i etableringsordning, og det drejer sig om spørgsmålet om efterbetaling for udenlandske nøglemedarbejdere.

Jeg vil gerne spørge økonomi- og erhvervsministeren: Betyder det klare udsagn om, at aftaler skal holdes, at man naturligvis forhandler med forligspartierne, og er det sådan, at der, hvis der

ikke kan blive enighed, så ikke kommer mere ud af den forhandling?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige, at jeg jo også håber på, at man i Socialdemokratiet modtager den konkurrenceevnepakke lige så vel, som den er blevet modtaget i offentligheden. Vi ved, at der er behov for mere vækst i Danmark, hvis vi skal sørge for, at der skaffes midler til sygehuse, ældrepleje m.v. Det er klart, at der, som det også er nævnt af skatteministeren, er nogle forhold, hvor der ligger nogle aftaler. Så skal vi ud at forhandle, men det betyder jo ikke, at regeringen ikke har et mål.

Jeg tror også på, at man i Socialdemokratiet er interesseret i, at man skaber vækst på nogle områder i dansk erhvervsliv, så vi får skabt både flere arbejdspladser og flere midler til at ordne opgaverne.

Jeg kan sige, at de steder, hvor der er indgået en klar aftale, forhandler man. Mere klart kan jeg ikke sige det.

Jacob Buksti (S):

Det er jeg naturligvis glad for. Det er klare tilfæld. Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at der også er mange ting i den konkurrenceevnepakke, som vi på vores side ser positivt på, også fordi en række af elementerne faktisk er elementer, vi selv arbejdede på. Vi synes også, at der er elementer, som gør, at det jo efterhånden er svært for hæderlige virksomheder at komme til at betale skat her i landet.

Kl. 13.35

Men jeg vil gerne sige, at jeg opfatter det sådan, at der er forlig, og det accepterer ministeren, og det betyder, at man forhandler sig frem til en eventuel enighed, og hvis det ikke er tilfældet, så må man finde ud af: hvad så? Jeg opfatter det sådan, at vi ikke forhandler med en pistol for panden, hvor man, hvis ikke vi makker ret, bryder forliget. Man holder indgåede aftaler. Sådan har jeg forstået ministerens udsagn her i dag.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil endnu en gang sige, at vi holder indgåede aftaler. Nu har der jo i den forløbne uge været sagt, at jeg løb fra en aftale om havvindmøller. Jeg må sige, at der ifølge vores optik ikke er af-

talt et forlig på det område. Jeg noterer mig de bemærkninger, der ligger i aftalerne.

Men generelt er det sådan, at vi holder indgåede aftaler. Det betyder ikke, at vi ikke kan forhandle og vil forhandle på de områder inden for konkurrenceevnepakken, hvor der helt klart er nogle elementer, som vi nok skal tale sammen om.

Jacob Buksti (S):

Jeg skal bare tilkendegive, at jeg opfatter ministeren sådan, at vi har en aftale, og at det accepterer ministeren. Vi forhandler, og vi kommer gerne. Regeringen vedstår sig det i givet fald, og det er ikke sådan, at man – som vi har set finansministeren været ude med og delvis også statsministeren – hvis man i øvrigt har et flertal til anden side på et tidspunkt, og man ikke kan nå til enighed, så bare bruger det. For så er det jo alt sammen ingenting værd.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige på hele regeringens vegne, at vi holder indgåede aftaler. Sådan må det nu engang være. Så kan det være, at der i forbindelse med en tekst er en divergens med hensyn til, hvordan vi opfatter tingene. Det kan vi så også snakke om. Jeg ved jo, at der på energiområdet er masser af aftalestof, hvor vi skal have nogle forhandlinger på det her område også. Sådan må det nu engang være.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 31

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Da ministeren i sidste uge meddelte i pressen, at regeringen agter at standse den planlagte udbygning – de tre havmølleparker – begrundede ministeren det med ordene: Vi er dybt bekymrede over de samfundsmæssige omkostninger og vores konkurrenceevne, hvis vi fortsætter udbygningen af den vedvarende energi.

Jeg har to spørgsmål til ministeren i den anledning.

De samfundsmæssige omkostninger er én bekymring. Er det udtryk for, at ministeren er uenig i de undersøgelser, der har været lavet bl.a. af Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut for 5-6 år siden og af Europa-Kommissionen, der viser, at vindkraft absolut er konkur-

rencedygtig med andre energikilder, hvis man netop inddrager de samfundsmæssige omkostninger? Det er det ene.

Det andet går på konkurrenceevnen. Jeg har forstået på ministeren, at det her svarer til 3 øre pr. kWh, når havmølleparkerne er bygget. Hvordan er ministeren kommet frem til det regnestykke, der siger, at de 3 øre pr. kWh er en større belastning for erhvervslivet end den gevinst, man får gennem en 20 mia. kr.s eksport fra vindkraften hvert år?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Til det første spørgsmål kan jeg sige: Det var forudsætningen bag elreformaftalen, at vi havde vedvarende energi svarende til 20 pct. i år 2003. Vi ved nu, at vi rammer 27 pct. vedvarende energi i år 2003. De 7 pct. – fra 20 pct. til 27 pct. – er regnet ud til ca. 900 mio. kr.

Vi har nu sagt, at det ikke kan fortsætte under hensyntagen til dansk konkurrenceevne, under hensyntagen til vores forbrugere. Vi ved, at vi har en meget, meget dygtig vindmølleindustri, der har en flot eksport, og det skal den selvfølgelig fortsætte med. Vi ved også, at vi på området bliver dygtigere og dygtigere til at producere energi, og det vil sige, at prisen for at producere 1 kWh på en vindmølle bliver lavere og lavere.

Vi har behov for, at vi nærmer os markedspriser. Vi kan ikke blive ved med blot at sige, at vi vil lade elpriserne stige. Det er også udsprunget af en interesse for, at det ikke kun er 40 pct. af de bedst begavede her i kongeriget, der skal have et job, for vi skal have job til alle. Det betyder meget for den borgerlige regering, at vi skaber et samfund, hvor der er plads til alle.

Derfor er det nødvendigt at sige, at udbygningen af den vedvarende energi har nået et niveau, hvor man skal se at få mere markeds-mæssige vilkår ind i det her. Det er en nødvendighed, og de seneste analyser viser jo, at vindkraft på land kan produceres for omkring 26 øre.

Så jeg tror på sigt, at en kommerciel produktion af vindkraft kan klares, i stedet for at vi tror, at alt løses ved støttebeløb.

Kl. 13.40

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu kan jeg slet ikke forstå, hvordan ministeren kan tale om støttebeløb i den her forbindelse. Det er jo helt klart en del af aftalen, der er indgået med et bredt flertal i Folketinget, at der skal være et vedvarende energimarked, og at den of-

fentlige støtte netop er lagt an på, at forbrugerne selv betaler det her.

Men jeg vil da gerne have ministeren til at svare på – i forlængelse af sin sidste oplysning, som nok skulle have lydt på 36 øre og ikke 26 øre – hvad det er for en konkurrenceevne, der forringes, og hvilke danske industrier, der er inde i en vækst, dette gælder for. Industrier, som bliver hæmmet af en merpris på el, der i værste fald er på 3 øre pr. kWh, over for den opbremsning, der foregår af teknologien i en vindsektor, som i øjeblikket har en eksport på 20 mia. kr.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Regeringen har den helt klare holdning, at vi i vores erhvervspolitik vil forbedre erhvervslivets rammevilkår frem for at bruge direkte støtte. Det kan spørgeren også se af det finanslovforslag, der ligger, og som bliver fremlagt i disse minutter i Spejlsalen.

Jeg er nødt til at sige, at det er en belastning for mange virksomheder, hvis blot kWh-prisen stiger 1 eller 2 øre. Vi har faktisk mange virksomheder, der er presset af de stigende energipriser.

Ser vi i forhold til udlandet, må vi konstatere, at stigningerne på el i Danmark generelt har været højere, end de har været i andre lande. Det betyder, at vores konkurrenceevne bliver mindre. Det betyder tab og udflytning af danske arbejdspladser, det har vi set, og vi har fået meldingerne. Hvis man har bevæget sig ude blandt vores industrivirksomheder gennem de seneste par år, er der tre elementer: Det er skat, det er bøvl, det er priserne på energi.

Derfor vælger regeringen, at vi nok skal overholde indgåede aftaler, derom ingen tvivl, men vi ønsker altså en ny retning for dansk energipolitik, så der også bliver plads til de mennesker, der går i blå kedeldragt herhjemme i Danmark.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er det jo ikke nok at snakke om blå kedeldragter og være populær på den måde.

Jeg synes, at ministeren må oplyse: Hvilke dele af dansk industri er det, der har fået svækket konkurrenceevnen gennem de påståede stærkt stigende danske energipriser gennem de senere år, og hvilke dele af dansk eksport erhverv har høstet ved, at vi rent faktisk har foretaget en systematisk udbygning af den vedvarende energi?

Hvis ministeren ikke kan svare på det nu, vil jeg gerne have, ministeren giver tilsagn om, at han hurtigst muligt vil sørge for, at der kommer en skriftlig redegørelse til Energiudvalget om det.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu hjælper det nogle gange at sætte lidt eksempler på tal, man kaster rundt med.

En virksomhed, som jeg besøgte i foråret, Fibertex i Aalborg, producerer til eksport. 90 procent af de ansatte deroppe er ufaglærte, og der er en årlig eksport på mange hundrede millioner kroner. De har et overskud i deres fabrik på 60 mio. kr. om året, og det synes jeg er ganske flot. De må konstatere, at stigningerne i el og nye afgifter på deres område betyder, at virksomheden i sidste regnskabsår måtte betale 25 pct. mere for energien end set i forhold til 1996.

Det er uholdbart på sigt, og derfor er jeg nødt til at sige, at forskellen mellem energipriser i Danmark og f.eks. for store virksomheder i Tyskland har gjort, at vi i vores udvikling i energipriserne har haft en større stigning til skade for dansk konkurrenceevne. Det er det, vi i regeringen har valgt at se på frem for blot at fortsætte med at udbygge den vedvarende energi og lægge prisen over på ikke kun erhvervslivet, men også på den almindelige forbruger. Det interesserer åbenbart ikke spørgeren.

Formanden:

Fru Anne Grete Holmsgaard for sidste gang.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes, det vil være relevant, når ministeren bruger et enkelt eksempel fra en virksomhed, også for det første at oplyse: Hvor stort et kWh-forbrug har den pågældende virksomhed rent faktisk? Og for det andet: Kan den pågældende virksomhed gennem en investering få den tilbagebetaling på sin investering, som de fleste kan over et par år, hvis den foretog energibesparende foranstaltninger?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg skal gerne frembringe tallene fra den pågældende virksomhed, så man kan dokumentere, hvad den virksomhed har været udsat for. Desværre kan jeg oplyse, at den bygger nye produktionslinjer i udlandet frem for at udvikle sig herhjemme. Det er det, vi er lidt bekymrede for.

Kl. 13.45

Jens Peter Verner (S):

Jeg vil nu godt gå lidt tilbage. Ministeren sagde på et tidspunkt, at der skulle være plads til andre på det danske arbejdsmarked end de 40 pct. bedst begavede.

Jeg vil da egentlig godt høre, hvor ministeren har det tal fra, og om det sådan er et almindeligt udtryk for, hvordan man håndterer arbejdsmarkedet i ministeriet, idet ministeren jo må vide, at vi har en erhvervsfrekvens på 75 både for kvinder og mænd i vores land. Er det virkelig bare sådan en del af den almindelige demagogi, at man går ud og siger, at der kun er plads til de 40 pct. bedst begavede?

Så vil jeg også godt lige stille et lille tillægs-spørgsmål: Mener ministeren overhovedet ikke med hensyn til den udbygning, vi har set på Vestas, Bonus og NEG Micon, at det har været til gavn for det danske samfund, at vi er blevet verdensførende? Er det da fuldstændig ligegyldigt for ministeren?

Vil ministeren sikre, at vi også fremover kan være verdensførende på det her område? Det må da have en betydning trods alt.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har selv haft fornøjelsen af at besøge bl.a. NEG Micon, og jeg synes, det er flotte virksomheder. Det er virksomheder, som vi i Danmark kan være stolte af. De er førende på området. Det har jeg heller ikke sagt er forkert, vil jeg gerne sige til spørgeren.

Jeg er faktisk stolt af, at vi har nogle virksomheder, der er verdensførende på det her område. Men det betyder jo ikke, at vi skal fortsætte den politik med yderligere støtte, der betyder, at vi forringer dansk konkurrenceevne, når vi taler energipriser. Det drejer sig også om forbrugerne. Vi er også optaget af, at forbrugerne betaler en større og større pris.

Når jeg har sagt, at vi er optaget af de 40 pct., så må jeg sige, at jeg er optaget af, at vi skaber et samfund, hvor der er plads til alle. Jeg er optaget af, at det ikke kun er industrier, der er meget videntunge, der skal være frontløbere.

Jeg ved godt, det er videnssamfundet, der trækker Danmark, men jeg synes ikke, at vi skal tage en kurs i dansk erhvervs politik, der gør, at virksomheder, der bruger meget energi, på forhånd bliver dømt ude. Det er sådan set holdnin-

gen, og så kan man causere over og lave demagogi i forhold til de 40 pct. Det var et udtryk for, at vi har en social ansvarlighed i regeringen, at vi også i regeringen ser på, at der er nogle virksomheder, som vi gerne vil tilgodesee, så der er et job til alle.

Formanden:

Hr. Jørn Jespersen. Og så bliver der ikke flere spørgerne i denne omgang.

Jørn Jespersen (SF):

Nu er det normalt ikke særlig godt at diskutere komplicerede sager ved hjælp af enkeltteksempler, uanset om ministeren har besøgt en virksomhed eller ej. Derfor vil jeg gerne spørge, om der foreligger en samlet beregning af, hvad det her stop for havmølleparker betyder for konkurrenceevnen de steder, hvor man får lavere energipriser, og for konkurrenceevnen de steder, hvor man producerer danske vindmøller. Foreligger der sådan en samlet beregning omkring beskæftigelseseffekt, påvirkning af eksporten og de miljømæssige konsekvenser?

Hvis svaret er bekræftende, at der rent faktisk foreligger ordentlige beregninger bag beslutningen, er det så sådan, at de kunne blive sendt over til Folketinget i løbet af eftermiddagen?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at hvis vi fortsætter udbygningen af de havvindmølleparker, vil den vedvarende energi ramme 31 pct., når vi regner den med, i stedet for 27 pct.

Man kan jo stille et regnestykke op, sådan som man har lyst til. Det er klart, at hvis vi yder støtte til vindmøller, kan man producere flere til hjemmemarkedet, hvis vi laver nationale støtteordninger. Det behøver vi ikke at lave et regnskab over. Selvfølgelig kan hr. Jørn Jespersen få det regnestykke til at passe, ligesom han har lyst til.

Men det er klart, at vi altså også ser på den øvrige konkurrenceevne for den øvrige industri herhjemme – på, at de skal have en konkurrenceevne, hvor de ikke skal belastes af højere energipriser.

Men jeg skal få lavet et regnestykke over, hvad havvindmøllestopper koster i kroner og øre i dansk energipolitik.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Så er der to spørgsmål tilbage, som er til integrationsministeren. De to spørgsmål skulle vi kunne nå inden for den fastsatte tid, men det betyder desværre, at der for de to sidste spørgsmåls vedkommende på forhånd er lukket for medspørgere.

Spm. nr. US 32**Kamal Qureshi (SF):**

Jeg har en pressemeddelelse fra Venstres retspolitiske ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, som siger:

»Desuden kan det ikke være meningen, at Danmark fortsat skal stå model til en kolonisation af Danmark fra indvandrernes side.«

Jeg vil gerne spørge integrationsministeren, om det her er et udtryk for regeringens holdning.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Fru Birthe Rønn Hornbech er en frit tænkende og en frit talende kvinde, som jeg ingen ambitioner har om at kontrollere hverken på den ene eller den anden måde. Derfor agter jeg heller ikke her i Folketinget at sige, om jeg er enig med hende eller uenig.

Hun kan tale for sig selv, og jeg tror, hun meget gerne tager en debat med hr. Kamal Qureshi. Jeg ser gerne, at han stillede nogle spørgsmål til hende i stedet for at stille så ufatteligt mange spørgsmål til mig.

Kl. 13.50

Kamal Qureshi (SF):

Nu vil jeg meget gerne bede om, at man fra ministerens side også tager de spørgsmål, som kommer her i spørgetimen, som er afsat til det samme formål, alvorligt.

Jeg spurgte ikke, om fru Birthe Rønn Hornbech havde ret til at stille det spørgsmål. Jeg spurgte ikke, om ministeren var enig med fru Birthe Rønn Hornbech. Jeg spurgte ministeren, om fru Birthe Rønn Hornbechs udmelding er udtryk for regeringens holdning.

Det kan vel ikke være så svært at forestille sig, når nu Venstres retspolitiske ordfører kommer med en udmelding, at der så er behov for en udredning om, hvorvidt fru Birthe Rønn Hornbech udtaler sig på sine egne vegne, eller om hun udtaler sig på regeringens vegne.

Det kan vel ikke være så svært for ministeren, når jeg i det her spørgsmål giver ministeren lejlighed til at sige, at det ikke er udtryk for regeringens holdning. Det er reelt set bare det enkelte spørgsmål, jeg stiller. Det kan ikke være så svært at svare på.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Regeringens holdning er udtrykt ved de meget lange og meget klare udmeldinger, som jeg har givet på regeringens vegne. De dækker regeringens politik.

Fru Birthe Rønn Hornbech har lov at sige tingene på sin egen måde. Hun kan selv forsvare det, og jeg er ikke forpligtet til her at komme med lange redegørelser for, om jeg nu er enig tre fjerdedele eller kun to tredjedele, eller om jeg vil føje lidt til eller trække lidt fra.

Det har jo ikke skortet på udmeldinger fra regeringen. Det har heller ikke skortet på svar fra mig til hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

Kan ministeren så bekræfte, at der ikke foregår en kolonisation af Danmark fra indvandrernes side? Nu spørger jeg ministeren direkte uden henvisning til fru Birthe Rønn Hornbech.

Kan ministeren bekræfte, at der ikke foregår en kolonisation af Danmark fra indvandrernes side, ja eller nej?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har tidligere hørt socialdemokratiske borgmestres tale om kolonisering i forbindelse med systematiske familiesammenføringer. Også de socialdemokratiske borgmestres må kalde det, hvad de vil. Vi har ikke kaldt det sådan i regeringen. Vi har sagt tingene på vores måde, og det står vi fast på.

Formanden:

Hr. Kamal Qureshi, sidste runde.

Kamal Qureshi (SF):

Så forstår jeg det sådan, at ministeren ikke mener, at der foregår en kolonisation af Danmark fra indvandrernes side. Er det rigtigt forstået, at ministeren ikke mener, at der er tale om dette, uanset om der er socialdemokrater, der har sagt alt muligt andet? Jeg står jo ikke her som socialdemokrat, så hvad Socialdemokraterne har sagt, kan jeg vel næppe anklages for.

Så jeg forstår det sådan, at ministeren ikke mener, at der foregår en kolonisation fra indvan-

drernes side. Hvis ikke ministeren er enig i min forståelse af ministerens udsagn, bedes ministeren tilkendegive det.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Kamal Qureshi kan sige, hvad han vil, bare jeg også får lov at sige, hvad jeg vil og sige det på min måde. Tak.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Peter Skaarup, ligeledes til integrationsministeren.

Spm. nr. US 33

Peter Skaarup (DF):

Vi har i Dansk Folkeparti bemærket, at regeringen er kommet med sit udlændingespil, og vi synes, der er mange positive takter i det. Der er også nogle ting, hvor vi er kritiske over for, om det så også får den virkning, som det først og fremmest skal have over for det antal af flygtninge, der kommer til landet.

I den forbindelse vil jeg godt stille integrationsministeren et spørgsmål. Jeg har læst i Berlingske Tidende den 15. januar, at ministeren fastslår, at antallet af flygtninge er et problem i sig selv. I regeringens udlændingespil står der også meget klart den 17. januar, at antallet af udlændinge, der kommer til Danmark, skal begrænses. Det hænger meget godt sammen med regeringsgrundlaget.

Men så er ministeren til møde med den internationale presse den 20. januar, og det er refereret i Berlingske Tidende den 21. januar. Der siger ministeren så, som de refererer det: Det handler ikke om færre udlændinge, men om færre på velfærd.

Mit spørgsmål til ministeren er så: Skal antallet af udlændinge begrænses væsentligt, eller skal det ikke?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det ligger i regeringens oplæg, at vi ønsker en opstramning af asyltilkendelserne og af familie-sammenføringerne, og jeg har sagt, at det vil føre til, at et antal, som man kan udtrykke ved ordet »tusinder«, færre vil komme til Danmark.

Det sagde jeg også til den internationale presse. Jeg tror, det blev refereret af den journalist, som spurgte mig.

Så var det, jeg svarede, og der er der måske smuttet et par ord i referatet, at det største problem ikke er antallet, det største problem er antallet, som er ude af stand til at klare sig selv i det danske samfund. Det er derfor, vi har fået et integrationsministerium og en integrationsminister.

Kl. 13.55

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal lige forstå det helt rigtigt, for jeg tror, det er noget, mange følger med i, om det her så betyder noget i forhold til antallet, eller det ikke gør. Som jeg hører ministeren sige det her, så er det største problem ikke så meget antallet, men antallet, der lever af offentlig forsørgelse.

Skal man forstå ministeren og regeringen derhen, at man så i virkeligheden mener fra regeringens side, at det egentlig kunne være fint nok, hvis det var meget liberalt, og at der kunne komme et meget stort antal af udenlandske statsborgere, også fra Mellemøsten og også fra de områder, hvor der kan være problemer med kulturforskelle? Skal jeg forstå ministeren derhen, at det ikke vil være noget problem at acceptere mange udlændinge på det her område, bare de kan klare sig selv, bare de ikke lever af offentlig forsørgelse?

Så vil jeg lige sige til ministeren, at i det referat, jeg har set fra Berlingske Tidende, fortsætter ministerens udsagn så hen i retning af, at man snakker om hundreder, der ikke skal komme til Danmark, og ikke tusinder. Så ved jeg ikke, om det er refereret forkert, eller det er refereret rigtigt. Jeg kunne godt tænke mig ministerens svar herpå.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Den samlede virkning kan måles i tusinder, det vil jeg gerne gentage og bekræfte. På de enkelte felter er det svært at forudse, hvor stor begrænsningen vil blive. Den kan på nogle felter måles i hundreder og på andre felter måles i tusinder.

Det kan godt være, det lyder lidt afvisende, at jeg ikke vil komme det nærmere, men det hænger altså sammen med, at vi i regeringen er mest optaget af, at der sker nogle helt sikre ændringer, som vil give en mindre tilstrømning i forhold til, hvad der ellers ville være kommet. Men vi vil ikke lokkes ud i at sige, at det lige nøjagtigt giver de og de tal, og det beder jeg om forståelse for.

Så vil jeg med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt udlændinge i almindelighed er et pro-

blem, eller om det kun er dem, der er på bistand, sige, at de, der er på bistand, er det store problem. Det viser sig også ved, at regeringen f.eks. gerne vil udstede arbejdstilladelser til folk, som har ekspertise inden for områder, hvor vi har brug for ekspertisen. Derved signalerer vi jo, at det ikke i sig selv er et problem, at der er udlændinge i Danmark. Men udlændinge, der ikke klarer sig og ikke har chance for at klare sig, er et problem.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke, ministeren sådan er helt klar i talen. Det er lidt svært at finde ud af præcis, hvad ministeren siger her.

Når nu der bliver sagt til den internationale presse, at det ikke handler om færre udlændinge, men færre på velfærd, kunne man godt få det indtryk, at man er rendt fra de løfter, man kommer med i udlændingeudspillet, om, at der skal være tusinder færre. Det kunne være interessant at vide, hvor mange tusinder, men det kan jeg forstå at ministeren ikke vil ind på.

Men kan ministeren ikke godt forstå, at vi er nogle, der kan blive forvirrede, når man her i landet over for danske journalister og offentligheden siger, at det bliver tusinder færre, men når så den internationale presse er til stede, siger man, at det ikke kun handler om færre udlændinge, det handler først og fremmest om færre på velfærd?

Så det, mit spørgsmål går på, er: Er det de udenlandske journalister eller den danske offentlighed, der har fået det refereret rigtigt?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg står ved alt, hvad jeg har sagt. Når regeringen gerne vil udstede arbejdstilladelser, såkaldte grønne kort, til eksperter, som har viden og kunnen, som der er brug for i Danmark, har vi jo dermed sagt meget klart, at udlændinge i arbejde ikke i sig selv er et problem i Danmark, og derfor kan det ikke være nogen overraskelse, at jeg også siger det til den internationale presse.

Det er den dårlige integration; det er det, at Danmark sammen med Sverige er dårligst til at integrere i hele verden; det er det, at den nordiske velfærdsstat tilsyneladende er ude af stand til at give plads til folk, som kommer med dårlige kvalifikationer, dårlige sprogkunderskaber, også fordi det er svært at komme ind på arbejdsmarkedet, og fordi de sociale ydelser er sådan, at det bedre kan betale sig at holde sig uden for arbejdsmarkedet.

Kl. 14.00

Det er alle disse problemer, der gør, at vi har haft brug for at begrænse tilstrømningen gennem familiesammenføringer og gennem asyltilkendelser. Det er jo det, der er årsagen til, at vi går ind for denne begrænsning, og så vil vi bruge kræfterne på integration og på at få lavet de ændringer af arbejdsmarkedslovgivningen, som skal til, for at flere udlændinge kan klare sig i det danske samfund.

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg forstår egentlig godt lidt, hvad ministeren siger, men jeg kan bare alligevel se et problem, hvis man siger, at det eneste problem er det med forsørgelsen, er det med de offentlige ydelser, for hvis man accepterer den forklaring, så accepterer man i virkeligheden også, at vi kunne få 100.000 nye udlændinge her til landet, som har en vidt forskellig kultur i forhold til, hvad vi har her i det område, vi nu bor i.

Altså vil den holdning, ministeren som udgangspunkt har her med, at det bare er ydelserne, det bare er forsørgelsen, der er problemet, ikke betyde, at man kunne forestille sig, at der kom 100.000 specialister til Danmark, som har et fuldstændig forkvaklet og anderledes syn på kvindекønnet, end vi har her i landet, som har det kvindesyn, at kvinden skal holde sig hjemme ved kødgyderne, skal blive uden for arbejdsmarkedet, skal gå med slør, at der skal være særlige vaskeforanstaltninger, når man er i svømmehal? Vil det ikke være et problem, hvis man siger, at de lever godt nok ikke af offentlig forsørgelse, men de har et fuldstændig andet kulturelt syn, multietnisk syn, end vi har i Danmark?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan forsikre, at regeringen ikke har nogen planer, ambitioner eller visioner om, at vi skal have 100.000 eksperter til Danmark. Disse eksperter kan antagelig tælles i hundreder, men de er på den anden side meget nødvendige, og det er vigtigt, at vi for erhvervslivets skyld kan udstede disse arbejdstilladelser på en mere ubureaukratisk måde, ved at vi på forhånd tilkender, på hvilke områder der er mangel, så vi derved kan gøre det mere sikkert for en virksomhed, som er på jagt efter en ekspert, om det nu kan lade sig gøre, eller om det ikke kan lade sig gøre.

Men det, vi taler om her, er altså ikke 100.000, og det er heller ikke 10.000, det er noget, der kan

måles i hundreder, og der er ikke tale om nogen sluse.

Så vil jeg blot gentage, at jeg håber, at hr. Skaarup vil anerkende, at i det oplæg, vi er kommet med, sker der altså en kursændring, sker der altså en opbremsning for tilstrømningen, både gennem familiesammenføringer og gennem asyltilkendelser, og derved begrænser vi lige præcis tilstrømningen af dem, som har utrolig vanskeligt ved at klare sig i det danske samfund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til forsvarsministeren [om Christiania].

Af Per Dalgaard (DF) og Peter Skaarup (DF).
(Forespørgslen anmeldt 22/1 2002).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 17:

Forespørgsel til statsministeren [om uafhængigheden for Det Danske Center for Menneskerettigheder].

Af Niels Helveg Petersen (RV) og Marianne Jelved (RV).
(Forespørgslen anmeldt 22/1 2002).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om ophævelse af lov om Kulturministeriets Udviklingsfond.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 16/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Rohde (V):

Lovforslag nr. L 53 foreslår nedlæggelse af Kulturministeriets Udviklingsfond.

Venstre støtter lovforslaget, vi var imod oprettelsen af fonden i 1998, og mange af de aktiviteter, som har fundet sted i fondens regi, har absolut ikke medvirket til at gøre vores skepsis mindre.

Nuvel, der har været eksperimenterende aktiviteter, der så i øvrigt kan nyde fremme i andre regi, som har haft deres berettigelse, men når dele af fonden har kunnet bruges til at finansiere aftenskolekurser i alkohol, diskussionsfora om forskellen på danske og svenske pornofilm, hvorvidt nordiske folk er mere krigeriske end folkene på Balkan og kurser i tango for mænd, ja, så gavner det i hvert fald ikke vores forståelse.

Venstre finder heller ikke, at det er en statslig opgave at udvikle danske computerspil, sådan som den tidligere kulturminister lagde op til. Det kan være fornuftigt at se multimedier som et redskab for den eksperimenterende kunst, men multimediedelen finder vi fint kan henlægges under f.eks. Det Danske Filminstitut.

Kl. 14.05

Overordnet set er der tale om en klar prioritering, sådan som vi lovede vælgerne at foretage den, såfremt vi fik mandatet. Regeringen ønsker at bruge flere penge på ældrepleje, på sygehuse, på forskning og på en bedre barselorlov, og da vi samtidig vil holde skatterne i ro, ja, så skal pengene selvfølgelig findes andre steder.

Venstre prioriterer disse kerneydelser i velfærdssamfundet højere end de aktiviteter, som Kulturministeriets Udviklingsfond har finansieret, og derfor støtter vi kulturministerens forslag om nedlæggelse af fonden.